

ZGODA WODNOPRAWNA

Piotr Korzeniowski

ZGODA WODNOPRAWNA

Piotr Korzeniowski

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 31 stycznia 2021 r.

Recenzent
Prof. dr hab. Jerzy Stelmasiak

Wydawca
Izabella Matecka

Redaktor prowadzący
Paulina Ambroży

Opracowanie redakcyjne
Joanna Maż

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegając przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8223-781-8

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wprowadzenie.....	13
Rozdział 1	
Zagadnienia ogólne	19
1.1. Ustawa z 20.07.2017 r. – Prawo wodne w systemie prawa ochrony środowiska	19
1.2. Zasady gospodarowania wodami	73
1.2.1. Zasada zachowania racjonalnego i całościowego traktowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem ich ilości i jakości	80
1.2.2. Zasada wspólnych interesów i współdziałania	91
1.2.3. Zasada zwrotu kosztów usług wodnych	95
1.2.4. Zasada gospodarowania wodami zgodnie z interesem publicznym.....	132
1.3. Cele oraz instrumenty zarządzania zasobami wodnymi...	135
1.3.1. Cele zarządzania zasobami wodnymi	135
1.3.1.1. Zaspokajanie potrzeb ludności i gospodarki oraz ochrona wód i środowiska związanego z tymi zasobami	142
1.3.1.2. Zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności	146
1.3.1.3. Ochrona przed powodzią oraz suszą	149
1.3.1.4. Ochrona zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem oraz niewłaściwą lub nadmierną eksploatacją	174

1.3.1.5. Utrzymywanie lub poprawa stanu ekosystemów wodnych i zależnych od wód	183
1.3.1.6. Zapewnienie wody na potrzeby rolnictwa oraz przemysłu	191
1.3.1.7. Tworzenie warunków dla energetycznego, transportowego oraz rybackiego wykorzystania wód.....	196
1.3.1.8. Zaspokojenie potrzeb związanych z turystyką, sportem oraz rekreacją	198
1.4. Zasady korzystania z wód	200
1.4.1. Zasada powszechnego korzystania z wód	202
1.4.2. Zasada zwykłego korzystania z wód	204
1.4.3. Zasada szczególnego korzystania z wód	206
1.5. Cel ochrony wód i cele środowiskowe	207
1.6. Zasady ochrony wód.....	225
1.6.1. Zakaz wprowadzania ścieków do wód i ziemi	226
1.6.2. Warunki wprowadzania wód opadowych lub roztopowych do wód podziemnych lub urządzeń wodnych.....	230
1.6.3. Obowiązek oczyszczania ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.....	233
1.6.4. Rolnicze wykorzystanie ścieków	235
1.6.5. Wyznaczanie obszarów przeznaczonych do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym	237
1.7. Charakter prawny zgody wodnoprawnej	239
1.8. Podsumowanie	266

Rozdział 2

Pozwolenie wodnoprawne	269
2.1. Charakter prawny pozwolenia wodnoprawnego	269
2.2. Obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego	284
2.2.1. Zasada pierwszeństwa w uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego	297
2.3. Tryb wydawania pozwoleń wodnoprawnych	303
2.3.1. Przyrzeczenie wydania pozwolenia wodnoprawnego	313

2.3.2. Przejęcie praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego	316
2.3.3. Strona postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia wodnoprawnego	324
2.4. Treść pozwolenia wodnoprawnego	326
2.5. Odmowa wydania pozwolenia wodnoprawnego	333
2.6. Wygaśnięcie, cofnięcie i ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego	334
2.7. Przegląd pozwoleń wodnoprawnych	346
2.8. Podsumowanie	346
Rozdział 3	
Zgłoszenie wodnoprawne	349
3.1. Charakter prawny zgłoszenia wodnoprawnego	349
3.2. Treść zgłoszenia wodnoprawnego	363
3.2.1. Dokumenty, które należy dołączyć do zgłoszenia wodnoprawnego	367
3.3. Zagadnienie proceduralne dotyczące zgłoszenia wodnoprawnego	369
3.4. Podsumowanie	373
Rozdział 4	
Ocena wodnoprawna	375
4.1. Cel oceny wodnoprawnej	375
4.2. Charakter prawny oceny wodnoprawnej	387
4.3. Tryb wydawania oceny wodnoprawnej	391
4.4. Deklaracja zgodności jako dokument urzędowy	395
4.5. Podsumowanie	400
Rozdział 5	
Wydanie decyzji, o których mowa w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4 p.w. (zgoda wodnoprawna zwalniająca z określonych zakazów)	401
5.1. Charakter prawny zgody wodnoprawnej uregulowanej w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4 p.w.	401

5.2. Decyzje zwalniające z zakazów obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, wodach powierzchniowych oraz na gruntach pokrytych wodami	406
5.3. Decyzje zwalniające z zakazów obowiązujących na terenie wałów przeciwpowodziowych	414
5.4. Podsumowanie	415
Rozdział 6	
Opłaty za udzielanie prawnych form zgody wodnoprawnej ...	417
6.1. Zasady i charakter prawny opłat	417
6.2. Odpowiednie stosowanie do opłat przepisów działu III o.p.	424
6.3. Podsumowanie	431
Rozdział 7	
Organy władzy wodnej i organy jednostek organizacyjnych Wód Polskich	433
7.1. Organy władzy wodnej	433
7.2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	441
7.3. Organy Wód Polskich właściwe w sprawie zgód wodnoprawnych	464
7.4. Podsumowanie	473
Zakończenie	475
Bibliografia	479

WPROWADZENIE

Niniejsza monografia została poświęcona instytucji prawnej nazwanej przez ustawodawcę zgodą wodnoprawną. Przedstawiony w książce model prawny tej instytucji jest jedną z cech charakterystycznych ustawy z 20.07.2017 r. – Prawo wodne. Problem roli i znaczenia zgody wodnoprawnej w procesie gospodarowania wodami coraz częściej jest w centrum zainteresowania problematyką Prawa wodnego. Poznanie tego zagadnienia na obecnym etapie badań naukowych jest dalekie od wyczerpania, a rośnie stale potrzeba jego wyjaśniania. Sposób ujęcia tej instytucji prawnej w Prawie wodnym wymaga głębszego i szerszego przedstawienia jej w doktrynie. Istnieje jednak niebezpieczeństwo zaprezentowania instytucji w sposób zbyt jednostronny i płytki, sprowadzający się do traktowania zgody wodnoprawnej jako instrumentu prawnego służącego do realizacji celów ustawowych. Cele gospodarowania wodami zostały w sposób całościowy, zintegrowany i systemowy odzwierciedlone w koncepcji normatywnej zgody wodnoprawnej. Cel gospodarczy tej instytucji prawnej ujmowany jako coraz lepsze zaspokajanie potrzeb związanych z korzystaniem z wód nie może być traktowany jako autonomiczny, oderwany od celów związanych z ochroną wód oraz środowiska. Nie wolno też tracić z pola widzenia humanistycznej treści przepisów Prawa wodnego, wyrażającej się m.in. w zasadzie zrównoważonego rozwoju. Wyjaśnienia wymaga także zasadniczy przedmiot ustawy, określony w art. 2 p.w. jako gospodarowanie wodami w sferze funkcjonowania gospodarki wodnej. Innymi słowy, przedmiotem pracy jest obszar gospodarowania wodami łączący się funkcjonalnie z instytucją prawną zgody wodnoprawnej. W pojęciu „gospodarowanie wodami” mieści się bowiem koncepcja zgody wodnoprawnej celowo rozdzielającej przede wszystkim korzystanie z wód. Z gospodarowaniem wodami mamy za-

tem do czynienia w reglamentacji administracyjnoprawnej korzystania z wód oraz terenów powiązanych z wodami. Na te wszystkie problemy chciałbym spojrzeć właśnie przez pryzmat zgody wodnoprawnej w sposób kompleksowy i syntetyczny, okiem teoretyka i praktyka. Takiego spojrzenia brakowało dotychczas w literaturze, a ono dopiero pozwoli zrozumieć wiele innych szczegółowych problemów Prawa wodnego i wykorzystać je w procesie stosowania i wykładni prawa. Nie jest to zadanie łatwe, wymaga bowiem poruszenia mnóstwa zagadnień technicznych wchodzących w skład wielu dyscyplin powiązanych z prawem wodnym, jak np. hydrologia, gospodarka wodna czy budownictwo wodne, nie mówiąc o ekonomii i zarządzaniu. Jestem jednak przekonany, że właśnie tego rodzaju sposób ujęcia wykładni przepisów Prawa wodnego jest na obecnym etapie badań potrzebny i konieczny. Jest on dla mnie kluczem do interpretacji przepisów tej ustawy.

Analizowanie w książce instytucji zgody wodnoprawnej w świetle przepisów Prawa wodnego oraz orzecznictwa sądów administracyjnych stanowi niezbędne ze względów metodologicznych ograniczenie przedmiotowego opracowania i nie wyczerpuje pełnej problematyki zgody wodnoprawnej. Charakter prezentowanej instytucji prawnej jest bardziej obszerny i różnorodny od tego, który został zasygnalizowany w tej monografii. Mam świadomość, że przy tak rozległym materiale normatywnym, biorąc pod uwagę ograniczenia wydawnicze rozmiaru pracy, nie mogłem spełnić wszystkich oczekiwań. Mam jednak nadzieję, że przedmiotowe opracowanie będzie przydatne w praktyce działalności organów Wód Polskich oraz przedstawicieli nauki prawa ochrony środowiska zajmujących się prawem wodnym. Z tych powodów w publikacji przedstawiłem najważniejsze zagadnienia prawne związane z udzielaniem prawnych form zgody wodnoprawnej. Należy wyraźnie zaznaczyć, że nie są to wszystkie zagadnienia objęte zakresem tej instytucji prawnej. Uznałem, że w związku ze stosowaniem przepisów Prawa wodnego powstała potrzeba przedstawienia nowej problematyki odnoszącej się do udzielania prawnych form zgody wodnoprawnej przez organy Wód Polskich. Przedstawiony w skrócie zakres przedmiotowy książki oraz charakter prawny zgody wodnoprawnej jako podstawowej instytucji prawnej „nowego prawa wodnego” warunkowały w istotnym stopniu przyjęcie określonej metody w analizie materiału normatywnego. Za-

wymagań formalnych odnoszących się do kwalifikacji zawodowych oraz wykształcenia osoby sporządzającej operat.

W sytuacji, gdy operat wodnoprawny zakwalifikować należy jako dokument prywatny, opatrzenie tego dokumentu podpisem osoby go sporządzającej nabiera szczególnego znaczenia. Bez podpisu będzie to jedynie projekt dokumentu¹⁰⁰. W orzecznictwie NSA na gruncie Prawa wodnego z 2001 r. dostrzeżono problem związany z rozbieżnością poglądów na temat charakteru prawnego operatu wodnoprawnego. Pomimo wcześniej wyrażonego poglądu, że operat wodnoprawny ma walor opinii biegłego, uznano, że jest to dokument prywatny. NSA wskazał, że jest to sytuacja analogiczna jak w przypadku raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który w orzecznictwie sądownoadministracyjnym uznawany jest za dokument prywatny, przy czym podkreśla się, że osoba go sporządzająca powinna posiadać wiedzę specjalistyczną niezbędną do jego sporządzenia¹⁰¹. W sytuacji, gdy operat wodnoprawny zakwalifikować należy jako dokument prywatny, opatrzenie tego dokumentu podpisem osoby go sporządzającej nabiera szczególnego znaczenia. Bez podpisu będzie to jedynie projekt dokumentu. Brak ten, podobnie jak też i inne, powinien zostać usunięty w postępowaniu administracyjnym.

Zgodnie z art. 400 ust. 8 p.w. pozwolenia wodnoprawne wydaje się na podstawie operatu wodnoprawnego oraz zgromadzonych w toku postępowania dowodów, dokumentów i informacji. Z przepisu tego wynika, że operat wodnoprawny jest środkiem dowodowym opartym na wiedzy specjalistycznej autora operatu, związanej z rodzajem działalności, której dotyczy pozwolenie wodnoprawne.

W operacie jego autor przedstawia wiadomości specjalne związane z rodzajem działalności, której dotyczy pozwolenie wodnoprawne, wykraczające poza zakres wiedzy prawniczej¹⁰². Operat oparty jest w dużej mierze na wiedzy technicznej jego autora. T. Cyprian stawia trafną tezę, według której „myślenie prawnicze i myślenie techniczne przebiega

¹⁰⁰ Wyrok NSA z 1.10.2015 r., II OSK 220/14, LEX nr 1987097.

¹⁰¹ Wyrok NSA z 11.07.2013 r., II OSK 639/13, CBOSA.

¹⁰² S. Kalinowski, *Biegły...*, s. 75.

na różnych płaszczyznach, że przecięcie się tych płaszczyzn na jakiejś pożytecznej dla społeczeństwa linii jest bardzo trudne i że jest zadaniem prawnika tę linię przecięcia odnaleźć. On bowiem dysponuje wiedzą niezbędną dla ustalenia, gdzie kończy się społeczny pożytek postępu technicznego, a gdzie zaczyna się społeczna jego szkodliwość¹⁰³. Według tego autora zadania prawa w dobie postępu technicznego są już inne; nie wyznacza ono kierunku rozwoju techniki, lecz ogranicza się do harmonizowania tego rozwoju z dobrem społeczeństwa, stara się o zapobieganie występowaniu niepożądanych objawów ubocznych postępu technicznego i w tym zadaniu musi ściśle współpracować z techniką¹⁰⁴.

Prawo nie może izolować się od życia i techniki, ograniczać się do dogmatycznych rozważań. Musi ono ściśle współpracować z techniką i socjologią, by móc budować normy mające praktyczne zastosowanie w codziennym życiu¹⁰⁵.

Organ wydając pozwolenie wodnoprawne na podstawie operatu i stosując przepisy Prawa wodnego, nie może zatem oddzielać przepisów tego prawa od problematyki technicznej zawartej w operacie. K. Sobczak słusznie podnosi, że zadania administracji w zakresie postępu naukowo-technicznego powinny obejmować również ochronę środowiska. Traktowanie rozdzielne zadań tych obydwu kategorii jest szkodliwe zarówno pod względem ekonomicznym, jak i społecznym, powoduje, że rozwój naukowo-techniczny odbywa się niejednokrotnie ze szkodą dla warunków ekologicznych. Izolacja wzajemna zadań na gruncie przepisów prawnych oraz ustalonych w nich kryteriów ocen stwarza dramatyczny w swych skutkach konflikt¹⁰⁶.

Z uwagi na to, że zasadniczą podstawą wydania pozwolenia wodnoprawnego jest operat, powstaje pytanie, jak organ powinien ocenić operat. Operat – mimo że przepisy Prawa wodnego nie wymagają, aby był

¹⁰³ T. Cyprian, *Postęp techniczny a prawo karne*, Warszawa 1966, s. 24.

¹⁰⁴ T. Cyprian, *Postęp techniczny...*, s. 24–25.

¹⁰⁵ T. Cyprian, *Postęp techniczny...*, s. 25.

¹⁰⁶ K. Sobczak, *Postęp naukowo-techniczny. Studium z prawa administracyjnego*, Warszawa 1974, s. 61.

przygotowywany przez osobę posiadającą wiadomości specjalne – stanowi dowód, który powinien podlegać ocenie także w trybie zasad ogólnych postępowania dowodowego, w tym w szczególności art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. Operat jest podstawowym dokumentem w postępowaniu w przedmiocie wydania pozwolenia wodnoprawnego. Operat powinien czynić zadość przede wszystkim wymogom określonym w art. 409 p.w.

Operat oceniany jest przez organ wydający pozwolenie wodnoprawne. Uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu. Zastrzeżenia te jednak nie mogą być gołosłowne, lecz powinny być poparte np. ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady operatu. Operatowi przypisuje się szczególną wartość dowodową. Podważenie jego treści (ustaleń) może nastąpić, co do zasady, jedynie przez przedstawienie równie kompletnej analizy dotyczącej rodzaju działalności, której dotyczy pozwolenie wodnoprawne (tzw. kontroperatu), sporządzonego przez osobę dysponującą równie fachową wiedzą jak autor operatu, którego wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z wnioskami zawartymi w operacie przedłożonym przez wnioskodawcę występującego o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. Prawidłowo prowadzone postępowanie dowodowe wymaga, by organ wydający pozwolenie wodnoprawne wypełnił obowiązek wyczerpującego zebrania całego materiału dowodowego. Oznacza to, że organ nie tylko z własnej inicjatywy powinien gromadzić dowody konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, ale także powinien przeprowadzić dowody wskazane przez stronę, jeżeli mają znaczenie dla sprawy.

Operat jest jednym z zasadniczych dokumentów występujących w procedurze wydania pozwolenia wodnoprawnego. Jego głównym celem jest ułatwienie ustalenia wszystkich potencjalnych zagrożeń dla ochrony wód związanych z rodzajem działalności, której dotyczy pozwolenie wodnoprawne. Treść raportu można rozpatrywać w kategorii technicznych wytycznych dotyczących rodzaju działalności, której dotyczy pozwolenie wodnoprawne. Sąd nie może samodzielnie dokonywać oceny treści operatu, gdyż wymaga to wiadomości specjalnych z poszczególnych gałęzi nauki. Ocena sądu odnośnie do operatu dotyczyć może tylko tego, czy dokument jest kompletny i spójny, czyli spełnia

ustawowe wymagania co do jego zawartości w rozumieniu dyspozycji art. 408 i 409 p.w.

2.3.1. Przyrzeczenie wydania pozwolenia wodnoprawnego

W art. 412 p.w. unormowano procedurę udzielenia przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego. O wydanie takiego aktu administracyjnego może wystąpić zakład zamierzający prowadzić działalność wymagającą pozwolenia wodnoprawnego (art. 412 ust. 1 p.w.). Na podstawie art. 412 ust. 2 p.w. organ właściwy w sprawie zgód wodnoprawnych może udzielić przyrzeczenia w drodze decyzji. Prawną formą przyrzeczenia jest decyzja administracyjna. Zgodnie z art. 412 ust. 3 p.w. w postępowaniu o udzielenie przyrzeczenia stosuje się przepisy art. 389–393 p.w. regulujące przypadki, w których wymagane jest pozwolenie wodnoprawne i pierwszeństwo w uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego, oraz art. 395–411 p.w. normujące: wyłączenia z obowiązku wydania pozwolenia wodnoprawnego lub przyjęcia zgłoszenia wodnoprawnego, zgodność pozwolenia wodnoprawnego z innymi aktami, organ właściwy z sprawie zgód wodnoprawnych, opłaty za udzielenie zgód wodnoprawnych, odmowę wydania pozwolenia wodnoprawnego, czas obowiązywania pozwolenia wodnoprawnego, strony postępowania w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego, wyłączenie udziału organizacji społecznych w postępowaniach dotyczących zgód wodnoprawnych, treść pozwolenia wodnoprawnego, obowiązek stosowania metodyk referencyjnych, dopuszczalność stosowania innej metodyki, wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, formę operatu, zawartość operatu, zatwierdzenie i doręczenie instrukcji gospodarowania wodą, naruszenie interesów osób trzecich przy wykonywaniu pozwolenia wodnoprawnego oraz przejęcie praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego.

W prawie polskim instrument promesy przewidywał m.in. art. 23 ustawy z 23.12.1988 r. o działalności gospodarczej¹⁰⁷ regulujący przyrzeczenie

¹⁰⁷ Dz.U. Nr 41, poz. 324 ze zm.

(promesę) wydania koncesji. Promesa jest przyrzeczeniem wydania pozytywnej decyzji. Instrument ten stwarza możliwość powstania skutków prawnych w następstwie złożonego na piśmie przez organ administracji przyrzeczenia wydania pozytywnej decyzji administracyjnej. Zdaniem M. Zdyba tego typu praktyka zasługuje na upowszechnienie, ponieważ stanowi umocnienie tych instytucji, które mogą służyć budowaniu aury organów administracji publicznej oraz zaufania do wszelkich artykułowanych przez nie objawów woli¹⁰⁸. Promesa jest decyzją administracyjną. Oznacza to, że powinna być wydana w przepisanej prawem formie, właściwej dla decyzji. Powinna także zawierać wszystkie wskazane w art. 107 k.p.a. elementy. W postępowaniu prawnym dotyczącym jej wydania znajduje zastosowanie Kodeks postępowania administracyjnego z wszelkimi tego konsekwencjami. A. Panasiuk uważa, że: „Wydanie promesy uzyskania koncesji przez naczelny lub centralny organ administracji państwowej nie wpłynie ostatecznie na sam fakt nadania koncesji. Nie wywołuje ono żadnych skutków o charakterze materialnoprawnym. Podmiot uzyskuje jedynie gwarancję uzyskania koncesji. Gwarancja ta istnieje jedynie przy niezmiennym stanie faktycznym oraz prawnym, podanym we wniosku o wydanie promesy. W związku z powyższym organ administracji może wycofać się z przyrzeczenia zawartego w promesie. W tym przypadku odmawia wydania koncesji. Ma to miejsce wówczas, gdy zmianie ulega stan faktyczny albo zmienia się stan prawny w okresie od wydania decyzji zawierającej promesę. A więc chodzi tu o sytuację, kiedy np. podmiot zmienia swój wniosek co do przedmiotu działalności gospodarczej albo o sytuację, gdy od momentu złożenia wniosku zmieniają się przepisy prawne w dziedzinie, w której podmiot zamierza podjąć działalność koncesjonowaną”¹⁰⁹. W orzecznictwie NSA wyrażono pogląd, według którego: „Promesa koncesji w znaczeniu nadanym jej ustawą o działalności gospodarczej nie jest więc przyrzeczeniem udzielenia koncesji uwarunkowanym późniejszym spełnieniem przez wnioskodawcę niezbędnych wymagań. Takie przyrzeczenie nie miałoby dla zainteresowanego znaczenia prawnego. Decyzja koncesyjna jest w świetle ustawy – Prawo geologiczne

¹⁰⁸ M. Zdyb, *Prawo działalności gospodarczej. Komentarz do ustawy z 19.11.1999 r.*, Kraków 2000, s. 371–372.

¹⁰⁹ A. Panasiuk, *Instytucja promesy w prawie polskim*, „Glosa” 1997/8, s. 8.

i górnicze i ustawy o działalności gospodarczej decyzją podejmowaną na podstawie wniosku koncesyjnego a nie w ramach uznania administracyjnego. Ocena taka jest dla organu koncesyjnego wiążąca w tym sensie, że uznając, iż wniosek spełnia stosowne wymagania, nie ma możliwości wyboru rozstrzygnięcia – nie może nie udzielić koncesji. Jeżeli więc wniosek koncesyjny odpowiadałby stawianym mu wymaganiom, zainteresowany uzyskałby koncesję niezależnie od wcześniejszego wydania mu takiej warunkowej promesy¹¹⁰. W myśl art. 412 ust. 3a p.w. jeżeli przedmiotem wniosku o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego są usługi wodne lub korzystanie z wód związane z urządzeniem wodnym, które nie zostało wykonane do dnia złożenia takiego wniosku, wniosek o udzielenie takiego przyrzeczenia może zostać złożony nie wcześniej niż z dniem złożenia wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie tego urządzenia wodnego albo wniosku o udzielenie przyrzeczenia wydania takiego pozwolenia wodnoprawnego. W ust. 3a tego artykułu uregulowano tryb złożenia wniosku o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego obejmującego usługi wodne lub korzystanie z wód związane z urządzeniem wodnym, które nie zostało wykonane do dnia złożenia takiego wniosku. Składając wniosek o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego na usługi wodne lub korzystanie z wód związane z urządzeniem wodnym, które nie zostało wykonane do dnia złożenia takiego wniosku, wnioskodawca nie jest obowiązany dołączając informacji lub dokumentów, które były dołączone do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego albo do wniosku o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego (art. 412 ust. 3b p.w.). W decyzji udzielającej przyrzeczenia określa się okres ważności przyrzeczenia, o którym mowa w art. 412 ust. 1 p.w., z tym że ten okres nie może być krótszy niż rok. Jednym z istotnych elementów decyzji udzielającej przyrzeczenia jest okres ważności przyrzeczenia.

W okresie ważności przyrzeczenia, o którym mowa w art. 412 ust. 1 p.w., organ właściwy w sprawie zgód wodnoprawnych nie może odmówić wydania pozwolenia wodnoprawnego, chyba że zachodzą przesłanki,

¹¹⁰ Wyrok NSA z 11.10.1996 r., II SA 2120/95, LEX nr 1689686.

W monografii poddano analizie instytucję zgody wodnoprawnej, uregulowaną w dziale IX ustawy z 20.07.2017 r. – Prawo wodne i będącą jednym z instrumentów systemu zarządzania gospodarką wodną.

W książce przedstawiono następujące formy zgody wodnoprawnej:

- pozwolenie wodnoprawne;
 - zgłoszenie wodnoprawne;
 - ocenę wodnoprawną;
 - decyzje zwalniające z określonych zakazów,
- a także wydanie decyzji, opłaty za udzielanie prawnych form zgody wodnoprawnej przez organy władzy wodnej i organy jednostek organizacyjnych Wód Polskich.

Autor, opierając się na ustaleniach doktryny i orzecznictwie sądów, porusza kwestie dotyczące w szczególności miejsca i roli prawa wodnego w systemie prawa ochrony środowiska, zasad gospodarowania wodami, celów oraz instrumentów zarządzania zasobami wodnymi, zasad korzystania z wód i ich ochrony.

Publikacja jest przeznaczona zarówno dla pracowników administracji rządowej i samorządowej, jak i prawników praktyków, w szczególności: adwokatów, radców prawnych, sędziów. Będzie również przydatna dla przedstawicieli nauki prawa ochrony środowiska oraz dla przedsiębiorców.

Piotr Korzeniowski – profesor doktor habilitowany nauk prawnych; kierownik Zakładu Prawa Ochrony Środowiska na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

9 788382 237818 W01P01

ISBN 978-83-8223-781-8

9 788382 237818

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 119 ZŁ (W TYM 5% VAT)